

Þriðjudaginn 3. febrúar 1976.

Nr. 24/1976. **Ákærvaldið**
 gegn
Valdimar Olsen.

Dómendur:

hæstaréttardómararnir Magnús Þ. Torfason, Einar Arnalds og Logi Einarsson.

Kærumál. Gæsluvarðhald.

Dómur Hæstaréttar.

Hinn kærða úrskurð hefur kveðið upp Örn Höskuldsson, fulltrúi yfirsakadómarans í Reykjavík.

Af hálfu ríkissaksóknara hafa verið lagðar fyrir Hæstarétt frekari skýrslur þeirra Sævars Marinós Ciesielski og Kristjáns Viðars Viðarssonar um för þeirra til Keflavíkur, er greinir í hinum kærða úrskurði. Skýrslur þessar tók rannsóknarlög-reglumáður af þeim hinn 27. f. m. Er ekki þörf á að rekja efni þeirra.

Varnaraðili hefur samkvæmt heimild í 3 t. 172. gr. laga nr. 74/1974 um meðferð opinberra mála skotið máli þessu til Hæstaréttar. Var kæru lýst innan lögmaelts tíma samkvæmt 2. mgr. 174. gr. nefndra laga.

Gögn máls bárust Hæstarétti frá sakadómi Reykjavíkur 29. f. m.

Varnaraðili krefst þess, að hinn kærði úrskurður verði úr gildi felldur. Þá er krafist kærumálskostnaðar úr ríkissjóði.

Af hálfu ríkissaksóknara er þess krafist, að hinn kærði úrskurður verði staðfestur.

Með skírskotun til forsendna hins kærða úrskurðar, sbr. og 1. t. 67. gr. laga nr. 74/1974, ber að staðfesta hann.

Kærumálskostnaður verður ekki dæmdur.

D ó m s o r ð :

Hinn kærði úrskurður á að vera óraskaður.

Úrskurður sakadóms Reykjavíkur 26. janúar 1976.

Ár 1976, mánudaginn 26. janúar, var á dómþingi sakadóms Reykjavíkur, sem háð var í fangelsinu að Síðumúla 28 af Erni Höskuldssyni, kveðinn upp úrskurður þessi.

Hinn 19. nóvember 1974 hvarf Geirfinnur Einarsson. Hann hefur ekki sést síðan.

Að undanfögnu hafa fjórir menn setið í gæsluvarðhaldi vegna hvarfs Guðmundar Einarsson, sem síðast sást í Hafnarfirði aðfaranótt 27. janúar 1974. Einn þessara manna, Sævar Marínó Ciesielski, hefur skýrt rannsóknarlögreglunni svo frá, að hann hafi vitneskju um afdrif Geirfinns Einarssonar. Segir Sævar, að hann hafi, nokkrum dögum áður en Geirfinnur Einarsson hvarf, hitt þá Magnús Leopoldsson, Einar Bollason og Geirfinn Einarsson í bifreið hér í borginni. Var rætt um dreifingu á smygluðu áfengi. Nokkru síðar fór Sævar með Einari, Magnúsi og Valdimar Olsen til Keflavíkur. Segir Sævar, að þeir Magnús og Valdimar hafi farið úr bifreiðinni í Keflavík og gengið niður einhverja hliðargötu, sem virtist liggja niður að höfninni, en þeir Einar hafi ekið á brott, en komið aftur eftir eina til tvær klukkustundir. Hafi Magnús þá komið í bifreiðina til þeirra og sagt, að þetta hefði „reddast“, og átt þar við, að tekist hefði að ná í áfengi úti á sjó, en slys hefði komið fyrir. Hefði Magnús sagt, að Geirfinnur hefði fallið útbyrðis úr bátnum og drukknað. Sævar Marínó breytti síðar þessum framburði sínum og bætti við hann. Sagði hann þá, að hann hefði farið niður að sjó með fyrrgreindum mönnum, en í stað Valdimars hefði Kristján Viðar Viðarsson verið í bifreiðinni. Hvað síðar gerðist, hefði sambýliskona hans, Erla Bolladóttir, sagt honum, en hún hefði einnig verið í bifreiðinni. Sagði Sævar, að Erla hefði sagt sér, að hún, Geirfinnur Einarsson, Magnús Leopoldsson, Kristján Viðar og Valdimar Olsen hafi verið þarna stödd ásamt fleirum. Hann og Einar Bollason hefðu aftur á móti farið á brott og komið aftur eftir ákveðinn tíma og þá hefði Magnús komið til þeirra og sagt, að þetta hefði „reddast“, en slys hefði orðið, því Geirfinnur hefði fallið útbyrðis og drukknað.

Erla Bolladóttir hefur skýrt rannsóknarlögreglunni frá því, að hún hafi farið ásamt Sævari Marínó og Magnúsi Leopoldssyni í bifreið til Keflavíkur og þar niður í fjöru. Er til Keflavíkur hafi komið, hafi hún séð nokkra menn stadda þar í fjörunni og hafi hún þekkt þar Einar Bollason og Kristján Viðar Viðarsson. Hefur Erla sagt, að minni hennar um það, sem síðar gerðist, sé mjög

óskýrt, en telur, að hún hafi einhvern tíma þarna á staðnum orðið mjög hrædd og tekið til fótanna og forðað sér. Hún hefur sagt, að á leiðinni hafi þeir Magnús og Sævar rætt um, að einhver maður yrði að hverfa. Hefðu þeir talað um, að manni þessum ætti að stytta aldur með því að fara með hann út á sjó undir því yfirskyni að sækja eitthvað.

Kristján Viðar Viðarsson hefur skýrt rannsóknarlögreglunni frá, að hann hafi einhvern tíma seint á árinu 1974 að kvöldlagi farið upp í stóra sendibifreið við samkomuhúsið Klúbbinn við Borgartún. Hafi verið ekið til Keflavíkur og bifreiðin stöðvuð þar rétt við sjó. Hefur Kristján Viðar sagt, að þarna hafi verið nokkrir karlmenn og ein kona. Telur hann sig hafa þekkt þarna á staðnum Einar Bollason og Sævar Ciesielski og telur sig hafa séð Erlu Bolladóttur þarna. Hefur Kristján Viðar ekki getað tjáð sig frekar um þetta mál að sinni.

Valdimar hefur í dag fyrir dómi og hjá rannsóknarlögreglu neitað að hafa nokkra vitneskju um hvarf Geirfinns Einarssonar.

Rannsókn máls þessa er á frumstigi. Þykir bera nauðsyn til í þágu rannsóknar málsins að úrskurða Valdimar Olsen í gæsluvarðhald, svo takast megi, án þess að hann nái að spilla sakargögnum, að kanna, hver hans hlutdeild kunni að vera í máli þessu, en brot hans kann að varða við XXIII. kafla almennra hegningarlaga og 60. gr., sbr. 61. gr. laga nr. 59/1969 og getur varðað hann fangelsisrefsingu. Skilyrðum 65. gr. stjórnarskrárinnar nr. 33/1944 um gæsluvarðhald er því fullnægt.

Ákveðst gæsluvarðhaldstíminn allt að 45 dögum.

Úrskurðarorð:

Kærði, Valdimar Olsen, sæti gæsluvarðhaldi í allt að 45 dögum.
